

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane 19. svibnja 2010. godine u Ministarstvu uprave

Uz t. 1.

– čl. 44. st. 1. al. 2. i čl. 55. st. 6. Kolektivnog ugovora – upućivanje službenika na edukaciju u slobodne dane i pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad

Odredbe čl. 55. Kolektivnog ugovora uređuju materijalna prava službenika ili namještenika koji je upućen na službeno putovanje (naknada prijevoznih troškova, dnevnicu i naknada hotelskog računa za spavanje), a ne isključuju mogućnost rada na službenom putu (prekovremenog rada, rada subotom, nedjeljom ili sl.), te time ne isključuju ni ostvarenje dodataka na plaću iz čl. 44. Kolektivnog ugovora.

Stoga službeniku ili namješteniku upućenom od strane poslodavca na školovanje, edukaciju, seminare i sl., koji su obveza državnih službenika ili namještenika (npr. sukladno čl. 92. do 94. Zakona o državnim službenicima), stvarni sati provedeni na predavanjima računaju se kao stvarno odrađeni sati rada, na koje državni službenici ili namještenici imaju prava na dodatke iz čl. 44. Kolektivnog ugovora.

Službenik ili namještenik koji je radi edukacije upućen na službeni put u dane tjednog odmora, odnosno slobodne dane, te su mu sati koje je proveo na predavanjima priznati kao prekovremeni rad, nema pravo na naknadno korištenje tjednog odmora iz čl. 12. St. 3. i 4. Kolektivnog ugovora.

Uz t. 2.

- čl. 59. st. 6. Kolektivnog ugovora – mjesni i međumjesni javni prijevoz (čl. 59. Kolektivnog ugovora)

Ako u mjestu rada nije organiziran mjesni (gradski) javni prijevoz, koji omogućuje svakodnevni redoviti dolazak na posao i odlazak s posla, ali postoji linija međumjesnog prijevoza koja po odobrenom voznom redu ima redovita stajališta u mjestu rada, te omogućuje odnosno osigurava svakodnevni redoviti dolazak na posao i odlazak s posla, smatra se da je organiziran mjesni javni prijevoz, pa službenici i namještenici imaju pravo na naknadu troškova prijevoza sukladno članku 59. stavcima 4. i 5. Kolektivnog ugovora, a ne sukladno članku 59. stavku 6. Kolektivnog ugovora.

Uz t. 3.

– čl. 59. st. 8. i 11. Kolektivnog ugovora – neorganizirani međumjesni prijevoz i pravo na naknadu troškova prijevoza

U konkretnom slučaju kada je međumjesni prijevoz organiziran na način da ne omogućuje službenicima i namještenicima redovan i svakodnevni dolazak i odlazak na posao i s posla (jer međumjesni prijevoz postoji samo jednom dnevno ili samo za vrijeme školske godine ili uopće na određenim relacijama ne postoji), smatra se da međumjesni prijevoz nije organiziran, pa

službenici i namještenici imaju pravo na naknadu troškova prijevoza sukladno čl. 59. st. 11. Kolektivnog ugovora, neovisno o tome što prijevoznik takvog međumjesnog prijevoza izdaje potvrde o visini dnevne i mjesečne karte, pa se stoga naknada troškova prijevoza međumjesnog prijevoza ne može isplatiti u visini cijene mjesečne odnosno dnevne karte sukladno čl. 59. st. 8. Kolektivnog ugovora.

Uz. t. 4.

- čl. 45. Kolektivnog ugovora – rad u državnim tijelima

Pod radnim stažem u državnim tijelima podrazumijeva se samo radni staž ostvaren u državnim tijelima Republike Hrvatske i njihovim pravnim prednicima.

Radnim stažem u državnim tijelima smatra se i raniji radni odnos u organima uprave, pravosudnim tijelima i drugim državnim tijelima na čije se službenike primjenjivao Zakon o upravi i posebni zakoni za pojedina pravosudna i druga državna tijela (stručne službe skupština i izvršnih vijeća, općinski organi uprave odnosno sekretarijati, komiteti i drugi oblici organa uprave na svim razinama).

Uz. t. 5.

- čl. 54. st. 1. al. 1. Kolektivnog ugovora - pravo na pomoć zbog bolovanja dužeg od 90 dana u jednoj godini

Prema čl. 54. st. 1. al. 1. Kolektivnog ugovora službenik ili namještenik ima pravo na pomoć u slučaju bolovanja dužeg od 90 dana u visini jedne proračunske osnovice samo jednom godišnje, s tim da je kontinuitet od najmanje 91 dana neprekidnog bolovanja navršio u godini za koju se isplaćuje pomoć.

Stoga službenik ili namještenik koji je započeo s bolovanjem u 2009. godini i završio s bolovanjem u 2010. godini ima pravo na pomoć iz čl. 54. st. 1. al. 1. Kolektivnog ugovora za 2010. godinu i više nema pravo na pomoć u slučaju ponovnog bolovanja dužeg od 90 dana u toj godini.

Uz. t. 6.

- čl. 55. i 32. Kolektivnog ugovora – da li se upućivanje službenika na izobrazbu i pripremu za polaganje državnog stručnog ispita smatra službenim putovanjem

Zajednička komisija je na svojoj 13. sjednici održanoj 05. ožujka 2010. godine dala sljedeće tumačenje:

„Pod službenim putem u smislu čl. 55. Kolektivnog ugovora podrazumijeva se upućivanje službenika i namještenika iz mjesta njegovog stalnog rada u drugo mjesto (različito od mjesta njegova stalnog rada i različito od njegova prebivališta odnosno uobičajenog boravišta), radi obavljanja po nalogu za službeno putovanje određenih poslova koji su samo dio poslova njegova radnog mjesta, a u svezi su s djelatnošću poslodavca.

Stoga se upućivanje službenika na polaganje državnog stručnog ispita i na seminar za polaganje državnog stručnog ispita ne smatra službenim putovanjem u smislu čl. 55. Kolektivnog ugovora.“

Obzirom da je u nekim državnim tijelima, sukladno unutarnjem aktu, propisana obveza pohađanja programa izobrazbe radi polaganja posebnog dijela državnog stručnog ispita (npr. u slučaju upućivanja službenika u Carinski centar za obuku u Zagrebu temeljem Pravilnika o programu i načinu stručnog osposobljavanja i usavršavanja službenika Ministarstva financija, Carinske uprave), Zajednička komisija iznosi sljedeće:

Službenici koji su od strane poslodavca upućeni na edukaciju, seminar i sl., i u obvezi su pohađati takav program izobrazbe, sukladno čl. 55. st. 6. Kolektivnog ugovora imaju pravo na punu dnevnicu (odnosno pravo na 50% iznosa dnevnice ako mu je osigurana odgovarajuća prehrana) i ostala prava iz toga članka za cijelo vrijeme trajanja izobrazbe.

Uz. t. 7.

- čl. 55. st. 6. Kolektivnog ugovora – pravo na dnevnicu za vrijeme edukacije temeljem ugovora

Službenik i namještenik koji je od strane poslodavca upućen na edukaciju, tečaj, seminar i sl., a s kojim je zaključen ugovor pod nazivom „ugovor o školovanju“, u kojem je službeniku utvrđena obveza rada kod poslodavca u određenom trajanju nakon edukacije, ima pravo na dnevnicu i druga prava iz čl. 55. st. 6. Kolektivnog ugovora, odnosno pravo na 50% iznosa dnevnice ako mu je osigurana odgovarajuća i prehrana.

Stoga u konkretnom slučaju, kad je poslodavac uputio službenika na pohađanje edukacije, seminara, tečaja i sl. i to je jedna službenih obveza službenika, službenik ima pravo na dnevnicu i druga prava iz čl. 55. st. 6. Kolektivnog ugovora.

Pri tome nije odlučno što ugovor nosi naziv „ugovor o školovanju“, jer je očigledno da se ne radi o školovanju, odnosno formalnom obrazovanju.

**PREDSJEDNICA
ZAJEDNIČKE KOMISIJE**

Sanda Pipunić